"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଜମଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ତଥା ରାବଣର ପରାଧୀନତାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ଏବଂ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତର କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ "ମିଠେ ବଚ୍ଚେ" କହି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର କଥାର ତୀର ଲାଗୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛ ତେଣୁ ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ବୋଲି କହିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ଗୁରୁଜନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ କଥାର ପ୍ରଭାବ ରହୁଛି । ସିଏ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହୃଦବୋଧ ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁନାହିଁ, ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ଏବେ ପବିତ୍ର ହୁଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବେହଦର ରୁହାନୀ ବାବା ବେହଦର ରୁହାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଏକଥା ବେହଦର ବାବା ଏବଂ ବେହଦର ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ନା ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା ନିଜକୁ ବେହଦର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କେବଳ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମାନୁଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ତ ମାନିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହାକୁ ଆଦିଦେବ କହୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ହେଉଛି । ବାବା ଆସି କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ହେଲା ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ନିବାସ କରିଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ଏହି ବିନାଶୀ ଶରୀର ଏହାର ସିଂହାସନ ଅଟେ । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭାଇ ଏକ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ତେଣୁ ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା ଭୁଲ୍ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାରର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଇଏ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଯଦି ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ ତେଣୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ମାୟା ତୋଫାନର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବିରଳ କେହି ରହିପାରୁଛନ୍ତି । ସବୁ ଜାଗାରେ ଏହି ଅବସ୍ଥା ହେଉଛି । କେହି ଟିକେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଲେ ଅଧିକ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ଯଦି କେହି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ତେବେ କହିବା ଇଏ ପୁରୁଣା ଭକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ତ ବୁଝିଲାବାଲା ହିଁ ବୁଝିବେ । କେହି ଯଦି ନ ବୁଝୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ମଧ୍ୟ ପାରିବା ନାହିଁ । ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି, କେହି ବୁଦ୍ଧିବାନ ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ସେହିପରି ବୁଦ୍ଧିବାନ ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥାଏ । ବୋଧ ହୁଏ କିଛି ବୁଝିଯିବେ । ଏକଥା ତ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବଡ ଲୋକ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ ନାହିଁ । ହଁ, ମତାମତ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ଯେ - ଏହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ । ଈଶ୍ୱର ପୂରା ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଫୁରସତ ନାହିଁ । ତୁମେ କହୁଛ ବେହଦ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ତୀର ଲାଗିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ । ସେମାନେ ବି.କେ. ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ହେ ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ବାବାଙ୍କର କଥା ମାନୁନାହଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ କାହାକୁ ଏପରି କହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ବାବା ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବା ବସି, କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ, ତୁମେ କ'ଣ ବାବାଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ମାନବ ନାହିଁ! ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ବାପାଙ୍କ ବୁଝାଇବା ଏବଂ ଭାଇଙ୍କର ବୁଝାଇବାରେ ଫରକ ରହିଥାଏ । ଭାଇ ବୁଝାଇବା ଦ୍ୱାରା ଏତେ ପ୍ରଭାବ ପଡିନଥାଏ ଯେବେ ବାପ ବୁଝାଇଲେ ପଡିଥାଏ । ବାପା ବଡ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଡର ରହିଥାଏ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମକୁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁନାହିଁ । ବାରମ୍ବାର ମୋତେ ଭୁଲିଯାଉଛ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ କହୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି । ଆରେ, ତୁମେ ବାବାଙ୍କର କଥା ମାନୁନାହିଁ । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏହି ଜନ୍ମରେ ନିର୍ବିକାରୀ ହୁଅ ତେବେ ୨୧ ଜନ୍ମ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ତୁମେ ମାନୁନାହଁ । ବାବାଙ୍କ କହିବା ଶୈଳୀ ତୀର ଭଳି କଠୋର ଲାଗିଥାଏ । ଫରକ ତ ରହିଥାଏ ନା । ଏହିପରି ବି ନୁହେଁ ଯେ ସର୍ବଦା ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ବାବା ମିଶୁଥିବେ । ଓଲଟା-ସିଧା ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହା ବିଲକୁଲ୍ ନୂଆ କଥା । ଗୀତାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ଗୀତା ଜ୍ଞାନଦାତା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଆସୁଛ ଯେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବୁ । ସେଠାରେ ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛ, ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିବୁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ ନା । ବାବା ମଧୁର ସନ୍ତାନଗଣ କହି ସମ୍ବୋଧନ କରି କଥା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

ପିଲାମାନେ, ତୁମକୁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁନାହିଁ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉନାହଁ! ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ତୁମର କ'ଣ ସ୍ନେହ ନାହିଁ! ତୁମେ ମୋତେ କେତେ ୟାଦ କରୁଛ ? କୁହନ୍ତି ବାବା, ଘଣ୍ଟାଏ ମନେପକାଉଛୁ । ଆରେ, ନିରନ୍ତର ୟାଦ କଲେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାପର ବୋଝ ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଛି । ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ବାବାଙ୍କର କେତେ ଗ୍ଲାନୀ କରିଛ । ତୁମ ନାମରେ କେଶ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଖବରକାଗଜରେ କାହାର ଗ୍ଲାନି କଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ କେଶ୍ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏବେ ବାବା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି - ତୁମେ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ କରୁଥିଲ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ରାବଣର ସଂଗ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ହୋଇଛି । ଏବେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ପୂରା ହୋଇ, ଅତୀତ ହୋଇଗଲା, ମଝିରେ ଆଉ କେହି ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ତଳକୁ ଖସି ବୁଦ୍ଦୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛ । ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛ ତାଙ୍କୁ ମାଟି-ଗୋଡିରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଦେଉଛ । ଏହାକୁ ଅବିନାଶୀ ଅଜ୍ଞାନତା କୁହାଯାଉଛି । ସାରା ସଂସାରର ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ଅଜ୍ଞାନତା । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଶିବବାବାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ପଟେ ସେହି ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଏବେ ତୁମର ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି ଆମେ ଏତେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଥିଲୁ ଯେ ବାବାଙ୍କର ଗ୍ଲାନୀ କରିଦେଇଛୁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ଦରିଦ୍ରରୁ ରାଜକୁମାର ହେବା ପାଇଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ୧୬୧୦୮ ରାଣୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଥିଲେ । ଏସବୁ କହିବାକୁ ଏବେ ତୁମକୁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗିବ । କେହି ପାପ କଲେ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଗରେ କାନ ଧରି କହନ୍ତି - ହେ ଭଗବାନ, ବହୁତ ବଡ ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା, ଦୟା କର, କ୍ଷମା କର । ତୁମେ କେତେ ବଡ ଭୁଲ୍ କରିଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଡ୍ରାମାରେ ଏହିପରି ଥିଲା । ଯେବେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ ତେବେ ତ ମୁଁ ଆସିବି ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମକୁ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା କେଉଁଠାରୁ ଶିଖିଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ, ମୁଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହେଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା । ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ.... କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଆମେ ଯେବେ ପ୍ରଥମେ ଘରୁ ଆସିଥିଲେ ତେବେ କ'ଣ ପତିତ ଥିଲେ କି ? ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା କାରଣରୁ ପତିତ ହୋଇଛୁ । କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାର ପରିଚୟ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି, ସିଏ କିଏ ? କେଉଁଠାରେ ନିବାସ କରୁଛନ୍ତି ? ତେବେ କହିବେ ଉପରେ ନଚେତ୍ କହିବେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ ଯୋଗୁଁ ସାରା ଦୁନିଆର କଳା ହ୍ରାସ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ହିଁ ସେଥିପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ଯଦିଓ ଏସବୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତ ପତିତ ହୋଇଗଲ ନା । ଏଠାରେ ସମେସ୍ତେ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ରଚନା କରାଯାଇଛି ଯାହାକି ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ସମାଚାର ଆସିଥିଲା । କେହି ଜଣେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କହିଲେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଥିବା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଛି । ତେବେ ଏତେ ସବୁ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି କି ? କିଛି ବି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଏଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କିଏ କେତେ ସମୟ, ଆଉ କିଏ କେତେ ସମୟ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରୁ ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ଇଏ କମ୍ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତଥାପି ଯିବେ କୁଆଡେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ଞାନରୂପକ ଦୋକାନ ତ ନାହିଁ । ଏଭଳି କ'ଣ କ'ଣ ଯୁକ୍ତି ରଚିବା ଦରକାର ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜଲଦି ବୁଝିଯିବେ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି କଥା କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ତୁମେ ଯଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ୟାଦ କରିପାରୁ ନାହଁ ତେବେ ତୁମର ତୀର କିପରି ଲାଗିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭାବ କିପରି ପଡିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ରଖ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ହେବା, ଯେତେ ପବିତ୍ର ହେବ ସେତେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ପିଲାମାନେ ତ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ - ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବୁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ତ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଖୁସିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ହିଁ ଏହିପରି ତିଆରି ହୋଇଛି । ତୁମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ଆଉ କ'ଣ ଦରକାର, କେବଳ ବାବାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଏବେ ମିଳୁଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନର କଥା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ବେହଦର ବାବା ମିଳିଥିବାରୁ ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ବିଦେଶ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ଦୟା ଆସୁଛି । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି - ହେ ଭଗବାନ ଦୟା କର ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର କର । କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାକୁ ହେବ ଯେ ତୁମେ ରାବଣର ଜେଲରେ ପଡିଛ । କହୁଛନ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ମିଳୁ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ରାବଣର ଜେଲରେ ତ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଦି ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦେବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ତଥାପି ବି ରାବଣର ଜେଲରେ ପରତନ୍ତ୍ର ହୋଇ ପାପ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା କ'ଣ ? ଏକଥା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବତାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବ - ଏଠାରେ ରବାଣ ରାଜ୍ୟରେ କ'ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଅଛି କି । ବହୁତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଲେଖିବା ଦରକାର । ଅଧିକ କହିଲେ କେହି

ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । କୁହ, ତୁମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କେଉଁଠି ଅଛ, ତୁମେ ତ ରାବଣର ଜେଲରେ ପଡିଛ । ବିଦେଶରେ ଏ ଜ୍ଞାନ ଜାଣିଗଲେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ଜଣେ ଆଉ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିବାଦ ଓ ଅନଶନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହା କ'ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହେଲା କି ? ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ରାବଣର ଜେଲରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ବହୁତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଧନବାନ୍ ଥିଲୁ । କାହାର ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯେବେ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଗଲା ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନଜର ତୁମ ଧନ ଉପରେ ପଡିଲା । ମହମ୍ମଦ ଗଜନୀ ଆସି ମନ୍ଦିର ଲୁଟ କରିବାରୁ ତୁମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହରାଇଲ । ତୁମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ପରତନ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପାଉଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପାଇଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ମାନିବେ । ତୁମେ ବୁଝାଉଥିବାରୁ କେତେ ତର୍କ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ବୁଦ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଥିବାରୁ କଥା ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ହୋଇନଥାଏ ।

ବାବା ଆସି ଆମକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦେଉଛନ୍ତି । ରାବଣର ପରତନ୍ତ୍ରତାରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଆମେ କେତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବୁ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ତାକୁ କୁହାଯାଏ ଯେବେ ଆମେ ପବିତ୍ର ଦେବତା ହୋଇ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ବାସ୍ତବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ମିଳିବାର ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବିଦେଶୀ ସରକାର ଚାଲିଗଲା ତେଣୁ ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲୁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ପବିତ୍ର ନ ହୋଇଛୁ ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଟୁ ବୋଲି କହିପାରିବା ନାହିଁ । ପୁଣି ଯମରାଜାଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ବାବା ଆମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ - ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅଟ, ମୁକ୍ତିଧାମରୁ ଆସିଛ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ତୁମେ ସୁଖଧାମରୁ ପୁଣି ଦୁଃଖଧାମ ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆକୁ ଆସିଯାଇଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ରାବଣର ନୁହେଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ଦେଇକରି ଯାଇଥିଲି । ତୁମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ କେତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଥିଲ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ କେତେ ଧନବାନ ହେଉଛ, ସେଠାରେ ତୁମର ପଇସାର ଚିନ୍ତା ରହିବ ନାହିଁ । ଗରୀବ ହେଲେ ବି ପଇସାର ଚିନ୍ତା ରହିବ ନାହିଁ, ସୁଖୀ ରହିବ । ଚିନ୍ତା ଏଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ବାକି ରାଜଧାନୀରେ କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ହେବ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜାଙ୍କ ଭଳି କ'ଣ ସମସ୍ତେ ହେବେ କି । ଯେତିକି ମେହନତ କରିବେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପଦ ପାଇବେ । ତୁମେ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କ ସେବାଧାରୀ ଅଟ । ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟ ନା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିବ । ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛ । ଏବେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛୁ, ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ୟାଦ କର । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ କିପରି ଉଦ୍ଧାର କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କେଉଁଠି ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଗଲେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଘରକୁ ନେଇଚାଲ । ଯେପରି ତୁମେମାନେ କୁହୁଡିରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାଟବଣା ହୋଇଯାଇଥିଲ, ତୁମେ ରାସ୍ତା ଜାଣିପାରିଲ ନାହିଁ, ପୁଣି ମୁକ୍ତିଦାତା ଆସି, ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା, ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ଆପଣ ଚାଲନ୍ତୁ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପଛରେ ଚାଲିବୁ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ରାସ୍ତା ବତାଉ ନାହାଁନ୍ତି । କେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢି, ବ୍ୟର୍ଥରେ ଧକ୍କା ଖାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଖୋଜିବେ କେଉଁଠାରୁ । ଯଦି ସିଏ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ମିଳିବେ କିପରି । ଘୋର ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତିଦାତା ଏକ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ତୁମକୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି, ବେହଦର ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ ଖୁସି ଖୁସିରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହେବାର ଅଛି ।

(୨) ଧର୍ମରାଜପୁରୀର ଦଣ୍ଡଭୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବା ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ହିଁ ରୋଜଗାରର ଆଧାର ଅଟେ, ଏହାକୁ ଧାରଣ କରି ଧନବାନ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ମଧ୍ୟ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ତପସ୍ୱୀମୂର୍ତ ହୁଅ ।

ସମୟ କମ ଅଛି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେବା ବହୁତ ବାକି ରହିଛି । ସେବାରେ ହିଁ ମାୟାକୁ ଆସିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ସେବାରେ ହିଁ ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କର ବିସ୍ତାର ହୋଇଥାଏ । ସେବାରେ ହିଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ସମାହିତ

ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେଥିରେ ଯଦି ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବାରେ ଟିକିଏ ବି କମ ବେଶି ହୋଇଯାଏ ତେବେ ମାୟା ନୂଆ ନୂଆ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଆସିଯିବ ସେଥିପାଇଁ ସେବା କରିବା ସହିତ ସ୍ୱସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ମାଲିକ ହୋଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ରୂପୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେବା ନିଅ, ମନ ଭିତରେ କେବଳ ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ - ଏହି ସ୍ମୃତି ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହିଲେ ଯାଇ କୁହାଯିବ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବୀ ବା ତପସ୍ୱୀମୂରତ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କାରଣ ରୂପକ ନକରାତ୍ମକତାକୁ ସମାଧାନ ରୂପକ ସକାରାତ୍ମକତାରେ ପରିଣତ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****